

gøre, hvad vi formaar, for at de kan føle sig veltilpas imellem os. Som du maaske véd, lejede jeg for et Par Aar siden det ikke ubetydelige Havestykke, der hører her til Ejendommen, og som nu afgangne Konferentsraad Tagemann (du erindrer nok ham, der boede under os paa første Sal) i sin Tid var Lejer af; der er altsaa fri Tumbleplads for dine Børn, og jeg skal sørge for, at Snedker Jørgensen en Dag bliver tilsagt for at op hænge en Gynge, og hvad andet der behøves til Børnenes Underholdning. Legekammerater skal de heller ikke komme til at savne; baade de unge Løbners (paa tredje Sal) og Kontorchef Winthers (de nye Lejere i Stuen) har flinke og meget velopdragne Børn, saa jeg haaber, at dine ikke for meget vil komme til at savne det frie Landliv. Din Hustrus Bestemmelse om indtil videre at blive boende paa Landet forstaar jeg fuldkomment og kan ganske billige den; hun vilde næppe kunne føle sig tilfreds i en stor Bys for hende saa ganske fremmede Forhold.

Kun disse Ord i Dag. Din Broder Carl beder mig overbringe hans hjærtelige Hilsen; han ønsker bemærket, at ikke alle Kammerjunkere er saa „slemme“, — han forlanger udtrykkelig, at jeg skal bruge dette Ord — som du vistnok tror, og